

پازدیهای محلی گازرون

(۶)

کپروک

کپر یا چپر « بافتح حروف اول و دوم » بمعنی خانه یا آشیانه است که از چوب محکم و شاخه و برگ درختان می‌سازند و در صحراء پیشتر در کشتزارهای مزارع معمول است . در این بازی پس از انتخاب دونفر بنام استد، بازی کنان بطریق «ورآمدن» بدودسته تقسیم می‌شوند و هر دسته برابرستی یک استاد یا بازی مشغول می‌شوند : بدین طریق که ابتدا دو استاد نهانی برخود دو نام «دلیل و دروش» می‌گذارند (دلیل و دروش دوسوzen گیوه دوزی می‌باشد) و از اولین رهگذر می‌پرسند که «دلیل بخوابد یادروش؟» رهگذر هر کدام را گفت باید گروه آن استاد بخوابد . مقصود اینست که افراد آن گروه دست بگردند همانند ادخنه ، سر بر سر هم گذاشته بشکل «کبر» می‌باشند . استاد سرطناک بلندی را بدست قوی ترین آنها داده یکسر آن را خود بدست گرفته آماده محافظت از آنها می‌شود . گروه مخالف هم سعی می‌کنند با جنگ و و گریز طوری بردوش آنها سوارشوند که از استاد لگد نخورند زیرا اگر لگد استاد گروه خواهد بود که از گروه مخالف بخورد ، آن گروه باز نمی‌باشد . محسوب شده باید بخوابد و آماده سواری دادن بشوند .

روپهند

«دوب» در اصطلاح محلی بمعنی رانها و باما می‌باشد . در این بازی چهار تن شرکت دارند . ابتدا بدودسته دونفری تقسیم شده سپس تریا خشک می‌کنند بدین معنی که سفال یا سنگ صاف و کوچکی را در دست گرفته یک طرف آنرا خیس مینمایند سپس آنرا بهوا انداده می‌پرسند : تر با خشک :

مثل شیر و خط . کروه بازنده بر زمین می نشید و باما را گشوده کف باها را بهم می گذارند . دونفر ایستاده باید یکی از روی پای آن دونفر بیرون . سپس یاهارا برهم می گذارند بطوریکه انگشتان با رو بهوا باشد . آتو نفر ایستاده باید یکپارچه از روی آن بیرون میسیس باندازه دو با باید یک پائی پیرند و بهین طریق باندازمهای دویا ویک و جب - دو یا دو و وجب دویا ویک آرنج - دویا و دو آرنج و بک کلامه .. هر گاه این اندازه ها را بکپارچه بربینند بردوش بازندهها سوارشده بخانه یکی از همسایه هارفتنه همیزند : سوار سواره یا پیاره سواره ؟ وهرچه که آن همسایه گفت طبق آن عمل میکنند و با آن طریقه بمحل اولیه خود برمیگردند و بازی را از نو آغاز مینمایند .

کلاع غر

فر یا پر (باکسر اول) در اصطلاح معلی معنی برواز است . در این بازی ابتدا یکی را بعنوان استاد معین می کنند ، سپس سایر بازیکنان حلقه وارد بگردند او می نشینند و انگشتان خود را بر زمین می گذارند . استاد باتام بردن پرندگان و حیوانات انگشت خود را بالا می برد ، باید دقت کرد که اگر استاد نام یک پرندگان را بر زبان آورد ، بازیکنان نیز انگشتان خود را بهوا بلند کنند و اگر نام یک حیوان برده ، همانطور انگشت خود را بر زمین گذارند و تکان ندهند و اگر خلاف این کنند بازنده محسوب می شوند . بازندگان طبق فرمان استاد جریمه می نوند و جریمه آنها اغلب رقص و آواز می باشد . این بازی در تهران هم بنام « کلاع پر » معمول است .

بندپا

یکر طناب بلندی را پایی بازیکن می بندند و سر دیگر آنرا بدست استاد بازیگران میدهند . بر وسط این طناب بند دیگری بسته شده و بر زمین انداده شده است . بازیگران باید سعی کنند بی آنکه هدف لگد - بند با واقع شوند ، سرها شده طناب را بدست بگیرند و بندپا را بر زمین کشند . بندپا بهر کس که موفق شد که لگد بزند ، همان کس بندپای جدید می شود و خود را همیگردد .

هاه من

ای ما هه زیبا شده بودی
آرام دل ما شده بودی

آن شب بلب چشم شایور
بیش من و از مدعيان دور

تو غرق تما شده بودی
 آینه دریا شده بودی
 بر شانه صمرا شده بودی
 یک پارچه رؤیا شده بودی
 چون شمع شر را شده بودی
 چون می طرب افز اشده بودی
 محظوظ زلیغا شده بودی
 تو صید من آن جاشده بودی

(حسن حاتمی)

من محو تماشای تو بودم
 مه بودی و بر دامن صحرا
 چون گسیله روشن و نمناک
 در دیده پر جوش خیالم
 می سوخت تن در عرض کام
 میریخت لب بوسه بجانم
 در خلوت ای یوسف کنعان
 من دام تو آن شب شده بودم

گتاب و هنرهای

در طی چهار سال یعنی از روز انتشار نخستین کتاب چاپی در روسیه تا انقلاب اکثر در آن کشود فقط ۵۵۰ هزار کتاب مختلف طبع و نشر گردید و حال آنکه در طی چهل سال اخیر در اتحاد شوروی یک میلیون و ۳۸۶ هزار کتاب بیان دید.

در سال ۱۹۱۳ تیراژ کلیه کتابهایی که در روسیه منتشر شده بود به ۹۹ میلیون نسخه بالغ گردید و حال آنکه فقط در سال ۱۹۵۸ در اتحاد شوروی کتابهای مختلفی با تیراژ متجاوز از یک میلیارد نسخه طبع و منتشر گردید.

در سال ۱۹۱۳ در روسیه ۱۴۷۲ نشریه چاپ میشد در حالیکه در سال گذشته در اتحاد شوروی ۳۰۰۷ نشریه منتشر گردید.

در اتحاد شوروی ۷۹۹ مجله با تیراژ سالانه ۴۶۶ میلیون نسخه طبع و منتشر میشود.

تیراژ روزنامه‌ها در اتحاد شوروی ۶۰۰ میلیون نسخ بالغ میگردد.